

سته آیخ قرآن خون آکلود!

اے صدر!

بد ترسن ولاره ۲۰ نفرت را
از لغت ناه ۲ بگیر و بد
سُرخ درالگویان دنیا را
سرخ آهنا که می ازند یه گدر
لغت نسل هم فردارا ...

من برسی تو شر می گویم
تو که سازنده جهان هستی
تو که هر گونه زین باشی
کن آئندۀ جهان هستی.

* * *

زاده
لندن. دسامبر ۱۹۸۳

من برسی تو شر می گویم
تو که صد هزار انسانی
تو که یا همه خود بر افرادی
مُعل ولاره ۲۰ هزار می گویم را.
گرینبودی تو گفته کاه دلم
من هم آعلم به بودم و تنها!

آسان را و آخر انسانی را
درست فیروزه فام پرالماں
ماه و حوزه شد و کاه انسانی را
ولان فضا ایسی بی کرا انسانی را
من برسی تو حوت می دلم
تو که صد هزار انسانی.

سب دریا و صبح صحراء را

پرده ای نجیب زیبا را
روح روشنگر تو انسان را
هر چه لفظ بود دران دنیا
و آنچه خوب است مرآتند مارا

من برسی تو دسته خواهم
که هزار راهی هزار انسانند.

درست ۲۰ ایل که شنیده بودست

حلقه ای طلاق پیمان

ما به ایم می دیم و می کوییم
که بیانم چنین را ز جهان.

(پیمان)

ما بیم می دیم دیم کوسم
که بیانم چنگ راز جهان.

شده تائیخ فرن خون آلد
ای مورخ!

(بدیری) (بدیری)
ترن دلاره ای نفت را
لزغت نامه بگرد بد.

(دیرانگرال) سرچ ور انگلان دینا را
سرچ آنها که می بیند به گرد
لغت نزد ای خردوارا . . .

من بیس تر صبح می خرام
تو که سازنده جهان هستی
تدریس و گوش زین باشی
فکر آنده جهان هستی.

۴۴

رام

من برای تو سر میگویم
تو که صد هزار انسانی
تو که با هر خود بر افرادی

مشعل دلاره ای هستم را
گر منوی تو یکی که دلم
من هم آدلاره بروم و تها :

آسان را و آخر زئی را
دست فروزه نام پرالاس
ماه خوب عیده و کاهش زئی را
و آن فضایی بی کرانی را
من بیس تو حوت می دارم
تو که صد هزار انسانی :

سب دریا و صبح صحراء را
پرده ای بحیب زیبا را
روح نعمت بعد در ای دینا
و آنچه خوب است مرشد مارا
من بیس تو دست خدام
که هزاران هزار انسان نیست
دست های که تنه که دست
حلقه ای طلاوی پیا